č. j. Nad 89/2004 - 26

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v řízení o právní věci **žalobce: D. A., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2004, č. j. OAM – 6282/VL – 10 – 04 – 2003, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Az 177/2004, o návrhu na přikázání této věci jinému soudu z důvodu vhodnosti,

takto:

Věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Az 177/2004 **se nepřikazuje** Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 4. 3. 2004 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 1. 2004, č. j. OAM – 6282/VL – 10 – 04 – 2003, kterým mu nebyl udělen azyl a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud v Ostravě předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o přikázání věci podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Ze spisu vyplývá, že žalobce v době podání žaloby pobýval v Pobytovém středisku Havířov, tzn. v obvodu Krajského soudu v Ostravě, který je nutno považovat za místně příslušný soud v tomto řízení. V současné době však žalobce pobývá v Pobytovém středisku Stráž pod Ralskem, která spadá do obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem; z toho důvodu žalobce požádal o přeložení věci ke krajskému soudu, v jehož obvodu má nyní pobyt.

Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

Nejvyšší správní soud po posouzení předloženého návrhu o přikázání věci z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 s. ř. s. dospěl k závěru, že v daném případě nejsou důvody pro přenesení místní příslušnosti z Krajského soudu v Ostravě na Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočku v Liberci. Vyšel přitom z toho, že samotná skutečnost, že žalobce,

žadatel o azyl, je nyní v pobytovém středisku mimo obvod místně příslušného krajského soudu a ve věci požaduje nařídit ústní jednání, není důvodem pro přikázání věci podle § 9 odst. 2 s. ř. s.

Na věci nic nemění to, že žalobce nesouhlasí s projednáním věci bez jednání a ústní projednání věci výslovně vyžaduje, ani to, že žalobce požádal o přeložení věci na Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, či to, že žalovaný s přikázáním věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem vyslovil souhlas.

Jelikož postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s. vyjadřuje výjimku z ústavně garantované zásady, že nikdo nemůže být odňat svému zákonnému soudci a že příslušnost soudu stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 LPS), musí být skutečnosti, které odůvodňují přikázání věci jinému než příslušnému soudu, výjimečné, závažné a objektivní povahy. Pouhé zdůvodnění lepší dostupnosti procesního soudu a požadavek ústního jednání nemůže být bez dalších okolností důvodem, pro který lze věc přikázat jinému než příslušnému soudu.

Protože Nejvyšší správní soud neshledal, že jsou splněny podmínky pro navržené přikázání věci, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 24. června 2004

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu